

Stellingen behorend bij het proefschrift

Homopolitiek in Nederland (1966-2023). De symbolische kracht van wetgeving.

Joke Swiebel, 26 januari 2024

1. De intrekking van artikel 248bis Sr vormde de opmaat tot de erkenning van homoseksuelen als minderheidsgroep in Nederland.
2. Het rapport van de Commissie-Speijer - dat de verleidingsmythe ontcrachte en de legitimatie bood voor het gelijktrekken van de *age-of-consent* bepalingen - is het enige Nederlandse beleidsdocument over homoseksualiteit dat een aantoonbare en significante invloed heeft gehad op het homo-emancipatiebeleid in andere landen.
3. De hoofdstelling van het rapport van de Commissie-Speijer - dat een 'duurzame' homoseksuele dan wel heteroseksuele gerichtheid voor het zestiende levensjaar vorm krijgt en vanaf die tijd vastligt - verdient alsnog wetenschapshistorisch onderzoek en wetenschapstheoretische kritiek.

Advies inzake homoseksuele relaties met minderjarigen, in het bijzonder met betrekking tot artikel 248bis van het Wetboek van Strafrecht (1969, 15 oktober).

Kamerstukken II 1968/69, 10347, nr. 4 (Bijlage bij de Memorie van Toelichting).

4. Het inzicht dat vrouwendiscriminatie en homodiscriminatie - oftewel discriminatie op grond van sekse en op grond van seksuele gerichtheid of voorkeur - twee zijden van dezelfde medaille zijn, is in de strijd om de Algemene wet gelijke behandeling vermorzeld tussen de politieke en ambtelijke raderen.
5. De invoering van het geregistreerd partnerschap en de openstelling van het huwelijk voor twee mensen van hetzelfde geslacht hebben de discriminatie vergroot van mensen die hun persoonlijk leven hebben vormgegeven zonder geformaliseerde relatie.

6. De verschillende uitkeringsniveaus voor alleenstaanden en gehuwden/samenwonenden in de volksverzekeringen en in de bijstand stelen op ongetoetste veronderstellingen aangaande behoefte- en draagkrachtverschillen en verouderde beelden ontleend aan het kostwinnersmodel.
7. De verschillende uitkeringsniveaus voor alleenstaanden en gehuwden zijn in Nederland ingevoerd door de Duitse bezetter in juli 1941, en vervolgens stilzwijgend gecontinueerd in de Noodwet-Drees (1947), de AOW (1957) en de latere volksverzekeringen en in de bijstand, zonder politieke discussie over de legitimering van dit onderscheid en de principiële en praktische voordelen van een universeel stelsel.

Kamerstukken II 1963-1964, 7762, nr. 3, p.13.

Van Setten, G.J. (2023). *Oorlogswinst. Bezettingsmaatregelen die bleven*. Amsterdam: Boom, p. 422-424; 445.

8. Terwijl voorstanders van de toevoeging van ‘handicap’ en ‘seksuele gerichtheid’ aan artikel 1 van de Grondwet meenden dat het tijd was een signaal aan de samenleving te geven dat discriminatie op deze gronden uit den boze was, meenden anderen dat dit signaal juist bestemd was voor ‘de betrokkenen’, opdat zij weten dat zij er echt helemaal bij horen. Er is echter niet onderzocht of laatstgenoemden hier behoefte aan hadden.
9. De homogemeenschap en - a fortiori - de LGBTQ+- gemeenschap zijn ingebeelde gemeenschappen (*imagined communities*), hetgeen een zakelijke analyse van de overeenkomsten en verschillen tussen de respectieve groepen en de politieke strategieën waar dezen baat bij zouden kunnen hebben in de weg staat.

Benedict Anderson. (2006). *Imagined communities: reflections on the origin and spread of nationalism*. (Rev. Ed.) Londen: Verso.
10. De universiteitsbibliotheken dienen online toegang tot hun collecties niet te beperken tot universitaire medewerkers en studenten maar ook te verlenen aan andere gebruikers.
11. De openstelling van het huwelijk heeft de heteronormatieve grondslag van de samenleving versterkt.